

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

יישב | גיליון 56 | כ"ו כסלו התשפ"ד

סעודה ראשונה

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

אדם שמזכה את הרבים בתורה ובמצוות זוכה לשפע וברכה גם בעולם הזה

בשלווה?"

אלא אפשר לבאר ולומר, מתי שיש לאדם לחץ בעיות וצרות, אין לאדם שלוה וישוב הדעת. יעקב אבינו ביקש מהקב"ה שיתן לו שגם בזמן של צער ובעיות יהיה בשלווה ובישוב הדעת. וזה אחד הדברים הגדולים שהאדם קר רוח ויודע לעמוד במצבים הקשים ביותר בישוב הדעת.

מתי שטוב לאדם והכל נוח, אז זו לא גדולה להיות בישוב הדעת וברגיעה. הגדולה של האדם שיש לו התמודדויות ומצבים קשים ועם הכל הוא בישוב הדעת, ועל זה ביקש יעקב אבינו לשבת בשלווה.

וזו המעלה והגדולה של הצדיקים, אברהם אבינו לקח את יצחק לעקוד אותו בקור רוח ובשלווה, הוא לא הראה אף לחץ להיפך הוא שמח ובבטחון גדול בקב"ה הלך לעקוד את יצחק. כך כל הצדיקים והקדושים, ברגעים הקשים ביותר היו בשלווה ובישוב הדעת וזו המעלה הגדולה שיעקב אבינו ביקש עם כל הבעיות להישאר בשלווה.

אמרו רבותינו הקדושים שיעקב אבינו ישב בארץ מגורי אביו ושם ביקש מהקב"ה לשבת בשלווה, ביקש פרנסה הצלחה, שקט ונחת. צריך להקשות קושיה יעקב אבינו ועשו חלקו ביניהם שתי עולמות, עשו לקח את העולם הזה ויעקב אבינו לקח את העולם הבא, אם כך באיזו זכות ביקש יעקב אבינו את העולם הזה הרי זה שייך לעשו?

אלא אפשר לבאר ולומר, רש"י אומר על הפס' **"וַיָּתַת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשָׂו בְּחַרְוֵי"** (בראשית יב, ה) שאברהם היה מגייר את האנשים ושרה הייתה מגיירת את הנשים, וגם יצחק היה מגייר אנשים. צריך לדעת יסוד גדול, מצוות שאדם עושה בעולם הזה אין שכר בעולם הזה, השכר הוא בעולם הבא. אבל מצוות שאדם מזכה אחרים לקיים תורה ומצוות הוא מקבל עליהם שכר גם בעולם הזה.

וכך מסופר על רבי יואל מסאטמר שבכל פעם שהיה קושי או לחץ בפרנסה של הישיבה, הוא היה אומר לתלמידים תצאו לקרב אנשים בתשובה, תצאו לזכות אנשים במצוות. על ידי שמזכים אנשים במצוות זוכים גם לפרנסה וגם שכר לעולם הזה.

ויעקב אבינו כך עשה **"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"**, יעקב עשה כמו הגיורים של אביו, וזוה שגייר אנשים וקרב אנשים בתשובה ביקש מהקב"ה אף שלא מגיע לי שכר לעולם הבא, אבל זוה שגיירתי אנשים וקירבתי אנשים מגיע לי שכר גם בעולם הזה.

וזה יסוד גדול, אדם שרואה שהמצב של הפרנסה שלו קשה ויש לו דברים לא נוחים בעולם הזה, יזכה אנשים במצוות ועל ידי שמזכה אותם הוא זוכה לשפע ולהצלחה גם בעולם הזה.

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

הגדולה של האדם גם בזמן צער ובעיות להישאר בשלווה ובישוב הדעת

אנחנו מוצאים בפרשת השבוע **"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"**, אמרו רבותינו (בר"ר פד, ג) ביקש יעקב אבינו לשבת בשלווה. מה הפירוש "לשבת

שבת ספר דברים כוללם קוראים!
 ספר דברים צוות משה רבנו רע"א מהימנא כתקנת האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

כל אדם בחיים עובר קשיים, עובר מצבים לא נוחים, מצבים לא טובים, אבל אדם צריך לקחת את המצבים הלא נוחים והקשים ולהפוך אותם לסולם לעלות בו ולא ח"ו שהמצבים הלא נוחים והקשיים יביאו את האדם לשיברון או ליפול ולא לקום, אלא כל צרה וכל בעיה לקחת אותה כסולם לעלות ולהתעלות למדרגות ולמצבים ולדרגות הרבה יותר בטוחות והרבה יותר חזקות.

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

בקשת יעקב לישב בשלווה לא התקבלה כי עמדה ליוסף לעמוד בנין סימן

לפני שחטא, ראה את דמות דיוקנו של אביו שנתן לו את הכוח לא לחטוא. אם כך הניצחון של יוסף לא לחטוא ולעמוד בניסיון היה מכוחו של יעקב אבינו, לתת ליעקב אבינו את בקשתו לא היה אפשר לתת לו כי אם יתנו ליעקב אבינו שלווה איך יוסף יעמוד בניסיון. הניסיון של יוסף פתח את הפתח לדורות הבאים לעמוד בניסיון של עריות. אם כך התפילה של יעקב לא הלכה ריקם ויוסף לא זכה שיאמרו "אלוקי יוסף" כי הוא עמד בניסיון מכוחו של יעקב. ולכן כשאומרים בתפילתו "אלוקי יעקב" צריך לכוון גם על יוסף שהניסיון שלו טמון בתוך אלוקי יעקב ששם נמצא גם אלוקי יוסף.

צריך להקשות קושיה למה הקב"ה לא קיבל את הבקשה והתפילה של יעקב, הרי ידוע שתפילתן של צדיקים אינה עולה ריקם. תפילתו של אברהם אבינו על סדום שלא תיחרב, הקב"ה לא השיב את תפילתו ריקם והיא נשארה לדורי דורות. כל מקום שמצאנו שמבקשים בקשה חזקה ואין תפילה שעולה ריקם, ופה יעקב אבינו מתפלל והקב"ה לא עונה לו ומקיים את מבוקשו, הרי צוין וראוי יעשה.

ועוד צריך להקשות, איוב עבר יסורים גדולים ועמד בהכל, אבל בסוף שהתלונן על היסורים הקב"ה העניש אותו, אומרים רבותינו הקדושים שהיינו צריכים לומר בתפילה "אלוקי אברהם, אלוקי יצחק אלוקי יעקב ואלוקי איוב", בגלל שאיוב עמד ביסורים אבל בסוף התלונן, לא מזכירים "אלוקי איוב".

אם כך, מי שעומד בניסיון זוכה שיאמרו אלוקי אותו אדם שעמד בניסיון. פה אצל יוסף הצדיק מוצאים שעמד בניסיון של אשת פוטיפר, למה לא זכה שיאמר בתפילה גם "אלוקי יוסף", הרי עמד בניסיון הקשה במשך י"ב חודש כמו שהגמרא מביאה (יומא לה): בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית, בגדים שלבשה לו ערבית לא לבשה לו שחרית. הייתה מאיימת עליו שתקח אותו לבית האסורים, ויוסף עמד איתן כנגד היסורים הקשים במשך י"ב חודש ולא נכנע, אז למה לא אומרים "אלוקי יוסף"?

ועוד ניתן להקשות בגמרא מובא (סנהדרין קז). שדוד המלך שאל את הקב"ה למה לא אומרים בתפילה "אלוקי דוד", והתשובה משום שלא עמד בניסיון. ויוסף שכן עמד בניסיון למה לא זכה שיאמרו "אלוקי יוסף"?

אלא אפשר לבאר ולומר תשובה אחת לשתי השאלות, יעקב אבינו רצה לשבת בשלווה וביקש והתפלל, ואולי היה מגיע ליעקב שתתקיים תפילתו שישב בשלווה. אבל צריך לדעת שיוסף הצדיק היה המשך של יעקב אבינו "כי בן זקנים הוא לו" זיו איקונין הוא לו, כל התורה שהייתה ליעקב העביר ליוסף. וכך הנביא אומר (עובדיה א, ח) "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֶשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה" יעקב ויוסף היו דבר אחד.

יעקב ביקש ואולי היה מגיע לו, אבל היה צריך לעבור עוד ניסיון של יוסף. יוסף הצדיק עמד בניסיון של אשת פוטיפר מכוחו של יעקב אבינו ולכן רגע

על נתינת כח לשם ישמעו גם בכינוי מוכרנו את צינן

כאשר נתבונן בכל אשר קרה לעם היהודי בשנים האחרונות בכל המובנים, כל מי שמבין יודע שהקב"ה מסמן סימנים ברורים לעולם. דע מה למעלה ממך, מתי שאתה רוצה לדעת מה למעלה בשמים, תרגיש ממך, תביט ותסתכל מה קורה אצלך ומסביבך. ומה שקורה בעולם, זה סימנים של ביאת המשיח ושינוי סדרי עולם.

על כל יראי השם להיות דבוקים יותר באמונה ובבטחון בהקב"ה. השטן וחילותיו נלחמים בקדושה בכל דרך אפשרית, וככל שנחזק את התורה והעבודה וגמילות חסדים ואהבת חנם אמיתית ולא מדומה, ונראה כל אחד מעלת חברנו ולא חסרונו, כך נאיר את העולם ונמתק את הדינים ונביא את העולם להיות מוכן יותר לביאת המשיח, שתהיה בצורה קלה, בלי יסורים וחולאים ואסונות

ראשון רבנו יאלינו יוסף פיטו אל"ט - זכ"ט בא אל"ט

ש"ית הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב, יש לי קנאה גדולה בגיסתי שחיתנה את כל הילדים שלה ואני לא חיתנתי אף אחד מהילדים שלי וזה מאד קשה לי בנפש. רציתי לשאול את כבוד הרב איך אני יכולה להתמודד עם זה?

תשובה:

צריך להיזהר שהקנאה לא תגיע לידי דברים של לעשות עין הרע למשפחה - לא. כל אחד עושה את הדברים שבזמן, בטוב שמגיע לו וכמה שיותר תהיי בלב טוב ורצוי טוב ותתפללי להשם, הקב"ה יתן טוב. להיזהר לא להיגרר לדבר שהוא יכול להיות ח"ו מסוכן. להישאר על הקו הטוב, בתמימות, בתפילה, בטוהר הלב ובע"ה יהיה ישועה והצלחה גדולה.

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

הקב"ה מעביר בניסיונות וקשיים את מי שאוהב כדי לתת כוח לדורות הבאים שלו

אומרים רבותינו הקדושים (רש"י לו, ב) ביקש יעקב לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף, צדיקים מבקשים לישב בשלוה, אומר השטן לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב אלא שמבקשים לישב בשלוה בעוה"ז. צריך באמת להבין את הדברים, מה הפירוש והעומק של הדברים?

צריך להבין שהרבה פעמים בחיים אדם חושב שהשקט והשלווה זה טוב לו ונוח לו, אבל האדם לא יודע שכל פעולה קטנה יש לה כוח גדול למעלה, האדם עושה דבר ולא רואה למה הוא מועיל, למשל ניקח תקיעת שופר ונענועים של לולב, בראיה פשוטה אדם יאמר מה עוזר שאני תוקע בשופר, אני משמיע קול מה יוצא מזה, אפשר גם בכלי אחר. כך גם בנענועים של הלולב מה יוצא מזה, הרי אדם לא רואה שיוצא מזה כלום, אם כך מה עניין ועומק הנענועים של ארבעת המינים?

אלא צריך לדעת יסוד גדול, כל פעולה קטנה למטה יש לה השפעה גדולה למעלה, גם פעולה שהיא נראית סתמית ואין בה הרבה, יש בה כוח ופעולה גדולה בשמיים. אותה תקיעת שופר שנראה דבר פשוט וסתם משמיעים קול, יש לזה כוח גדול שהקב"ה יושב בכיסא דין ועובר לכיסא רחמים. הנענועים של ארבעת המינים, יש להם כוח גדול ביותר שזה עוצר בשמיים את הרוחות הרעות וחוסם אותן, דבר קטן למטה יש לו השפעה גדולה ביותר למעלה.

ידוע שכל מעשה של הצדיקים זה פועל דימוני לדורות הבאים, זה לא משפיע רק להם באותו רגע אלא זה פועל דימוני לבנים, לנכדים ולדורות הבאים. כך מצאנו אצל אברהם אבינו ושרה, כל מה שירדו למצרים וכל מה שעברו, זה גם מה שהבנים שלהם עברו וזה מה שעבר דור ההמשך הלאה של עם ישראל. הדברים שהצדיקים עוברים זה פועל דימוני לדורות הבאים. יעקב אבינו רצה להיות בשלווה לא בשביל עצמו, אלא יעקב אבינו ביקש שלווה לדורות הבאים לכלל עם ישראל. ופה הקב"ה לימד את יעקב אבינו יסוד ומוסר גדול שצריך ללמוד את זה ולדעת את זה בחיים, מתי שהשבטים לקחו את יוסף וזרקו אותו לבור, רבותינו הקדושים אומרים "הבור רק אין בו מים" מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו. למה דוקא נחשים?

התורה הקדושה אומרת, שהקב"ה קילל את האדם מתי שאכל מעץ הדעת, וכך גם את חוה ואת הנחש. אחת הקללות שהקב"ה קילל את הנחש "ועפר תאכל כל ימי חייך" (בראשית ג, יד) שכל מה שיאכל יהיה לזה טעם של חול. אם כך נבוא ונאמר שזו ברכה ולא קללה, תמיד הברכה והפרנסה מצויה אצלו כי אין לו אף עניין לחפש אוכל, אם ככה איזה קללה יש לנחש?

אלא אומר רבי שמעון בר יוחאי משל הדבר למה הוא דומה, למלך שיש לו כמה ילדים. ילד אחד המלך אוהב אותו הרבה, והמלך אומר לבן הזה כל יום תבוא לבקש ממני פרנסה כי המלך רוצה לראות אותו הרבה. ילד שני המלך לא אוהב אותו, המלך אומר לו פעם בשנה תבוא לבקש ממני פרנסה, כי הוא לא רוצה לראות אותו הרבה.

וככה רבי שמעון בר יוחאי אומר על המן, הקב"ה אהב הרבה את בני" במדבר "לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה" (ירמיהו ב, ב) ורצה שכל הזמן יבקשו ממנו פרנסה, לכן נתן להם מן כל יום. והנחש, מצד אחד מסמן פרנסה כי תמיד יש לנחש פרנסה והאוכל מצוי אצלו, כמו שרבותינו אומרים (ברכות נז). הרואה נחש בחלום פרנסתו מזומנת לו. מצד שני הנחש מסמל אדם שהקב"ה לא רוצה את הקירבה שלו, נתן לו הכל, פרנסה מתי שהוא רוצה רק אל תבקש מהקב"ה כלום, כי גם הקב"ה לא רוצה כלום ממנו.

וזה מה שהקב"ה סימן ליוסף, זרקו אותו לבור שזה מראה על תחילת הניסיון הגדול של יוסף הצדיק לרדת לארץ מצרים. בבור יש נחשים ועקרבים

שמסמנים את הניסיון שאין לאדם והוא צריך להתמודד עם האין, לא כמו שהנחש שזה מהצד של הברכה שיש לאדם פרנסה, אלא ה' מעדיף את הניסיון הקשה שלא יהיה לך ותתמודד עם החוסר ותבקש, ולא את הניסיון של הנחש שיש לו אבל זה מראה ריחוק מהקב"ה.

אם כך הדברים הקטנים מראים על הדברים הגדולים, מתי שאדם עובר ניסיון, זה בא להראות לאדם שהקב"ה חפץ ביקרו בניסיונות שהוא עובר, וכך בונה עולם שלם עם דברים גדולים ביותר. וזה מה שקרה אצל יעקב אבינו שביקש לשבת בשלווה, ולא דברים שהיו לדורות הבאים. הקב"ה אמר לו לא, כל דבר שעובר עליך בעולם הזה זה לימוד לבניך שעם הניסיונות שעוברים יהיה להם כוח והמשך גדול לדורי דורות.

מסופר על צדיק אחד שאסף את התלמידים שלו ושאל אותם, איך כל אחד מהם חושב שהעולם צריך להיראות וכל אחד יתן עצה מה הוא חושב שהיה צריך להיות עוד בעולם. אחד כתב העולם צריך להיות עם יותר פרנסה, אחד שהיה חסר ילדים כתב אני רוצה שהשם יבנה את העולם עם יותר ילדים, אחד שהיה חסר לו בית כתב אני רוצה שהקב"ה יבנה את העולם שיהיה לכולם בית.

אמר להם אותו צדיק לא, הקב"ה ברא את העולם בצורה מושלמת ביותר, זה שאנחנו חושבים שדבר לא מושלם זה חוסר אמונה. אנחנו מברכים בברכת האילנות "שלא חסר בעולמו כלום" הקב"ה ברא את העולם בלי חיסרון של כלום, רק אנחנו רואים את החיסרון. אם אנחנו רוצים שקט ושלווה בלי שום חיסרון רק שיהיה לנו נוח, אז יהיה לנו נוח לטווח קצר, אבל לטווח ארוך זו לא השלמות של העולם.

אדם שחושב לשנות את העולם לעולם יותר נוח ופחות בעיות וניסיונות, טועה טעות חמורה. אדם שיושב בנוח ולא עושה כלום אין לו פרנסה ליום המחר, מתי שאדם מצטער ודחוק ומשתדל ונלחם הוא בונה את הכוח ליום המחר. רק לאחר שהאדם עובר את הניסיונות, הוא מבין שכל הניסיונות האלה, בסוף משלימים את התמונה האמיתית וכל מה שקרה איתו זה טוב מאוד.

אם נסתכל, נראה ששורש העולם בא משני ניסיונות קשים ביותר, דור של סדום ועמורה שהיה פרוץ בעריות ודור הפלגה שהיו פרוצים במחשבות לא טובות ובכפירה בקב"ה. שני הדורות הללו השאירו את החותם שלהם קשה בעולם, וזה גם התיקון של דור האחרון, הדור הזה מצד אחד עריות ומצד שני בעיות ושאלות באמונה.

יוסף הצדיק התנסה בשני ניסיונות קשים ביותר ועמד בהם, ניסיון אחד של עריות עם אשת פוטיפר שניסתה להחטיא את יוסף שזה סדום, ויוסף תיקן את כל הבעיות של סדום עניינים של עריות. ניסיון שני של אמונה בבית האסורים, אדם שנמצא בבית האסורים יש לו שאלות באמונה למה הקב"ה עשה לי ככה ומה עשיתי, בבית האסורים יוסף תיקן את דור הפלגה את העניינים של אמונה בקב"ה.

מי שיראה את הצער שיוסף הצדיק עבר, ישאל שאלות קשות ילד בן י"ז שנים למה צריך לעבור דברים קשים, זה נראה קשה אבל היה טמון בזה כוח גדול לדורות, באשת פוטיפר יוסף הצדיק חיזק לדורי דורות להתמודד עם יצר הרע של עריות. בבית האסורים יוסף תיקן לדורי דורות להתמודד עם עניינים של אמונה בקב"ה.

לכן גם מתי שהאדם רוצה לשבת בשלווה הוא ידע שהניסיונות וההתמודדויות הם כוח לדורות הבאים לעוד חודש, עוד שנה להיות חזק ולהצליח בהצלחות גדולות. לכן מתי שיש לאדם ניסיונות וקושי בדברים קשים, הוא צריך לדעת שזה דברים זמניים לפני דברים גדולים שהוא צריך לבנות ולקבל או בעוד שנה או באותה שנתיים, או אפילו לבנים שלו אבל היסוד הוא בונה בניסיונות שהוא עובר.

סגולות הרי"ף

סגולה לזרע של קיימא

ליל האחרון של חנוכה נקרא "זאת חנוכה" ויש בו כוח גדול ביותר, וכמו שהרחבנו ודיברנו על הסגולות הגדולות שיש ביום השמיני של חנוכה, שמי שלא זכה בפרי בטן יש לו זכות להסתכל על החנוכה ולחשוב בדעתו ולומר: ריבונו של עולם, כמו שזכיתי לשמונה ימים להדליק נר חנוכה, תזכה אותי ליום השמיני למול את בני, ותזכה אותי בבן זכר.

סגולה לאדם שנמצא בעצבות ובדיכאון

יש סגולה ידועה מרבותינו הקדושים שאדם שנמצא במרה שחורה, בעצבות ובצער, בדאגות ובדיכאון, יקפיד להסתכל הרבה, כמה שאפשר יותר, בנרות של חנוכה שדולקים. וזדאי שביום האחרון של חנוכה, זאת חנוכה, שהאור הוא אור שלם ואור המקיף, האדם יקפיד שמרגיש בנפש שלו חיסרון ועצבות, להסתכל בנרות לפחות חצי שעה ויש בדבר הזה כוח גדול לרומם ולחזק ולהוציא את האדם מעצבות, "הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך" (תהלים קמב, ח), להשיג השגות גבוהות ולצאת ממקומות נמוכים שהנפש נמצאת שם.

לאדם, ואת כל המעשים הרעים שיש לאדם, יש כוח לנר של חנוכה לשרוף את כל הדברים הקשים האלה, ומתי שמחברים לנר של חנוכה את התפי" לות ואת השיעורי תורה ואת הקדושה ושבת אחים גם יחד, אז יש לאור הזה אור גדול וכוח גדול ביותר.

ברוך השם בקהילה הקדושה שלנו "שובה ישראל", ספר דברים, הלימוד היומי, השיעורים הקדושים, עבודת השם, ההנהגות והמנהגים זה אור גדול שדוחק הרבה מן החושך.

בע"ה לכל בני הקהילה הקדושים להשתדל צדיקים בכל הכוח ללמוד יום שני את הפסוקים הקדושים של אליהו הנביא ואלישע הנביא, שיש בהם סודות של כל הישועות וכל הברכות וכל הסיעתא דשמיא בכל עניין ובכל אופן שכל יהודי ויהודי צריך בחיים.

אליהו הנביא ואלישע הנביא, אלו שני הנביאים שהיו לעם ישראל שהניסים והנפלאות שהיו על ידם, היו יותר מכל נביאים אחרים שהיו לעם ישראל, אליהו הנביא בכוח הגדולה שלו ובכוח המעלה הרמה שלו ואלישע הנביא בכוח התפילה שלו. וכך כל אדם שקורא את הפסוקים האלה, כל צרה וכל בעיה, הוא רואה בה ישועה גדולה ביותר.

מסופר על אחד מתלמידי ה"בעל שם טוב" שהיה לו חסיד שהיה עשיר גדול ובעל חסד עצום. יום אחד התחילו אצלו קשיים ואיבד את נכסיו עד שהגיע לעניות גדולה ביותר. בא לרבו תלמיד ה"בעל שם טוב" ואמר לו רבי הכל נאבד, ה"ך לא נשאר כלום. רצה לבקש עזרה מאחיו שהיה גם עשיר מופלג. אמר לו אותו תלמיד של הבעל שם טוב, בשום פנים ואופן שלא יבקש עזרה ועליו להישאר בצער ובדוחק.

עבר עוד זמן, הדוחק והצער נהיו קשים ביותר, מבלי לשאול את רבו ה"ך וביקש עזרה מאחיו, אחיו שלח לו הרבה כסף ומיד התאושש וחזר למצבו הטוב. לא עברו ימים ואותו עשיר חלה במחלה קשה ביותר, בצר לו כשהר" פאים לא השאירו תקווה לחייו. ר"ך לרבו, אמר לרבו, רבי המצב קשה, עומד למות. הרב שאל אותו ביקשת עזרה מאחין? אמר לו כן הייתי בדוחק גדול ועוני גדול. אמר לו הרב, גורת את דינך, הקב"ה ראה שהיה לך גזר דין מוות בשמיים, ונתן לך צער ועוני וזה היה כפרה. הלכת והתחכמת ביקשת כסף מאחיר, עליית והתעשרת אז הקב"ה סגר את הדלת והחיים יצטרכו להיפגע, כי העוני בא במקום החיים.

לכן דוד המלך אומר לקב"ה (תהלים ל, ב) "אָרֹמְמָךְ ה' כִּי דָלִיתִנִּי". זה שנתת לי צרות ובעיות יצא מזה דבר גדול, כי מצד אחד היו בעיות אבל מצד שני זה היה כפרה על דברים הרבה יותר קשים וחמורים. לכן בזמן שיש לאדם צרה עליו להודות לקב"ה כי האדם לא יודע אם לא הבעיה הזו אלו בעיות ודברים קשים היו צריכים לבוא עליו.

ואלו הימים של חנוכה, ימי ניסים שגם אם רואים שיש זמנים ודברים קשים, על האדם לשמוח ולהודות לקב"ה כי הוא לא יודע במקום מה זה בא, ובסוף רק ישועה ושמחה באים לאדם.

מסמלים את נס החנוכה כסמל לשמור על הנשמה

תמיד הייתה לנו קושיה קשה בנפש שלנו, אנחנו מוצאים שהתורה הקדו" שה מספרת על אלישע הנביא, שבאה לאלישע הנביא אשתו של עובדיה הנביא, עובדיה הנביא היה צדיק גדול, נביא, שהיה שומר על הנביאים, ונ" ביאים שאחאב היה רוצה להרוג אותם, הוא היה לווה כספים ומפרנס אותם במערות, והוא היה מפרנס ומפרנס את הנביאים עד שנגמר לו הכסף, ואז הוא הלך והתחיל ללוות כסף בשביל לשלם לאותם נביאים אוכל לאכול. מת שנגמר הכסף, הוא התחיל ללוות כספים, מתי שנגמר לו מה לשעבד ומה לתת ערבות, הוא נתן את הילדים שלו ערבות.

אחרי זמן הוא נפטר, באו הערבים לבקש את הילדים שלו ערבות, באה אשתו לאלישע הנביא ואמרה לו (מ"ב ד, א) "עֲבָדְךָ אִישֵׁי מֵת וְאֵתָהּ יִדְעָתְךָ כִּי עֲבָדְךָ הָיָה יָרָא אֶת ה' וְהִנְשָׂה בְּאֵל לִקְחַת אֶת שְׁנֵי יָלְדָיו לְעֲבָדִים", בעלה נפטר והמלווה בא לבקש את הכסף חזרה ורוצה לקחת את הילדים ערבים, מה אני אעשה? אמר לה אלישע הנביא, מה יש לך בבית, אמרה לו, בקבוק קטן של שמן. אמר לה, לכו ותלווי מכל השכנים שלך קערות ובקבוקים והשמן לא יפסק, ומזה היא התעשרה והתפרנסה, והתפרנסו ילדיה והיה שפע גדול.

אז צריך להקשות קושיה גדולה, למה לא עושים זכר לנס שהיה לאלישע הנביא, למה עושים רק דווקא זכר לנס שהיה לחשמונאים בפח השמן, שהיה לשמונה ימים.

אלא התשובה היא כך, פח השמן של השמונה ימים היה יסוד של מלחמה של היוונים עם עם ישראל, היוונים רצו את האור של התורה, להוריד ממנו את הכוח ולהכניס אור של התייוונות, אור של דעות קיצוניות, אור של דעות לא טובות, ולקלקל את כל האור של התורה.

ולכן אנחנו מסמלים את חנוכה כסמל לשמור על הנשמה, כי "נֶר ה' נִשְׁמַת אָדָם" (משלי כ, כז) לשמור על הנשמה של היהודי, והאור של חנוכה משרייע שפע גדול על הנשמה של כל יהודי ויהודי, ללכת בדרך טובה, לשמור על הקדושה של הנפש, לשמור על האדם בקדושה ובטהרה.

וכתוב בספרים הקדושים, שהאור של חנוכה, יש לו כוח לשרוף את כל המחשבות הלא טובות שיש לאדם, את כל הרגשות הלא טובות שיש

מדאי הוא רבי שומיעין למשמור עליו בשעת הרחוק

רק 5 בקות קריאה כיום

ואתם שותפים מלאים בסיוע הזוהר העולמי

לקריאה בקבוצות שקטות

בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר

054-2231166